

[Udenrigsministeren.]

kerhedsrådet været så stort, at kravet om en reduktion af både Øst- og Vesteuropas repræsentation har meldt sig. Det har rent praktisk ført til gennem de seneste år, at Øst- og Vesteuropa har delt en plads på den måde, at den ene landegruppe er blevet repræsenteret det ene år, Østeuropa f. eks. sammen med Nordafrika, og så har Østeuropa frivilligt trukket sig tilbage det næste år, og man har så valgt f. eks. et nordafrikansk eller et centralafrikansk land ind.

Det vil altså sige, at der i forhold til det gamle er sket en faktisk reduktion af Østeuropas repræsentation, og det, der nu sker, er, at man i sikkerhedsrådet i virkeligheden giver Østeuropa den plads tilbage, som Østeuropa havde efter aftalen fra 1946. Men jeg gør opmærksom på, at denne fordeling er jo ikke en juridisk bindende fordeling, det er netop en gentleman-aftale imellem de forskellige grupperinger, altså en rettesnor for, hvorledes man mener, pladserne i sikkerhedsrådet skal fordeles, en rettesnor, som i øvrigt i det store og hele er blevet fulgt, og som naturligvis lettere kan følges, når vi i fremtiden får en mere rimelig fordeling på grund af udvidelsen af medlemstallet.

Det ærede medlem gjorde dernæst nogle bemærkninger om sproget. Jeg må erkende, at jeg har lidt vanskeligt ved at kaste mig ind i en diskussion herom. Jeg er ikke jurist, sådan da, så jeg har lidt svært ved at deltage i en virkelig sagkyndig diskussion om det. Men jeg kan måske til glæde for det ærede medlem og andre interesserede oplyse, at det engelske ord for det, vi nu kalder generalforsamling, er general assembly. De enkelte møder, der holdes, kaldes plenary sessions. Det kan jo tænkes, at det har fremkaldt nogen konfusion i udenrigsministeriet, da man skulle foretage disse oversættelser. Men jeg skal på den givne foranledning sørge for, at problemet bliver behørigt undersøgt.

Det samme gælder naturligvis spørgsmålet, om det hedder „har“ eller „haver“ sig for øje. Jeg må indrømme, at der er noget ofte stærkt og sundt i det gamle danske sprog, men jeg foretrækker nu også, at man siger „har“ i stedet for „haver“.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter.

(Lovforslaget (nr. 11) findes i tillæg A. sp. 229, fremsættelsen i tidenden sp. 581).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om salg af visse mindreværdige plantenyheder.

(Lovforslaget (nr. 12) findes i tillæg A. sp. 233, fremsættelsen i tidenden sp. 581).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Der er næppe grund til at sige meget om de to lovforslag, der her er til behandling, og som i deres enkelhed går ud på en forlængelse af loven om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter og af loven om salg af visse mindreværdige plantenyheder.

Det må vist blankt indrømmes, at da lovgivningen blev gennemført for 2 år siden med den passus, at den skulle optages til revision i folketingsåret 1964-65, var der ikke ret mange — i hvert fald ikke i udvalget — der troede på, at der på så kort tid kunne indhøstes de nødvendige erfaringer til, at man kunne gå til en ændring af denne lovgivning. Men ud fra den betragtning, at det var et nyt område, var begrænsningen vel rimelig. Man har vist lov at sige, at det ikke har jaget så stærkt på adskillige steder med at udnytte den konvention af 1961, som blev tiltrådt af en lang række af de europæiske lande, idet det indtil nu kun er England og Danmark, der har lovgivet på dette område.

Jeg finder det derfor helt naturligt, når